

Jch weiss nicht was soll es bedeuten  
Das ich so traurig bin?

"Ω! ἐὰν ὁ W. Kray ἤκουεν ἀπὸ τῆς χεῖλης τῆς Lucca τὸ περιπαθὲς ποίημα τοῦ Heine, ἐνδεδυμένον τὴν μελωδίαν τοῦ Liszt, δις ὠραιότερον ἤθελε φιλοτεχνήσει ὁ χρωστὴρ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα τῆς Λορελάυ!

Τελειῶνω μὲ τὴν Ἑρνεστίναν Βέγνερ. Πνεῦμα φαιδρὸν, χαρρακτὴρ εὐθυμὸς, διαχύνει περὶ αὐτῆς ζωηρότητα, εὐφυΐαν καὶ γέλωτας. Διὸ καὶ εἶνε δημοφιλεστάτη. Ἀδιακόπως τὸ κοινὸν ἐγέλα μὲ τὰς εὐφυΐας τῆς ἐν τῇ μικρᾷ κωμικῇ σκηνῇ εἰς ἣν ἔλαβε μέρος, ἀποτυπώσασα θαυμασίαν τυρολίδα. Καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι τὰς πλείστας τῶν εὐφυΐων, ἅς ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐκτοξεύει, αὐτοσχεδιάζει ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἐν Βερολίῳ νῦν, μεγάλη μερὶς ἐκλεκτοῦ κοινοῦ φοιτᾷ τακτικῶς εἰς τὸ Θέατρον *Ballner* ὅπου παίζει ἡ Ἑρνεστίνη Βέγνερ, χάριν αὐτῆς μόνης.

"Ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον περιφθίμων αὐτοσχεδιασμάτων τῆς ἔκαμεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ *Amptwidi* καὶ *Palirzoi* (*Ebbe und Fluth*) ἣν παριστάνει τῶρκα. Εἶνε εἰς τὰ λουτρά, ὅπου καὶ σχολεῖον κολυμβητικῆς, φέρουσα κοστοῦμι λουτρον. Ἐκεῖ μεταξὺ διαφόρων ἁσμάτων ἅτινα ψάλλει τῇ ἔρχεται ἡ ἰδέα νὰ χάσῃ τὸν πρίγκηπα Βίσαρκα εἰς ἐν ἐξ αὐτῶν, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐγκαταλιπόντα τὸ προσφιλὲς αὐτῷ ἐνδιαίτημα Βαρζίν, εἰς τὸν δρόμον τοῦ ὁποίου ἐχάνοντο αἱ ἐπιστολαὶ του, καὶ ἐπανακάμψαντα εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Καὶ αὐτοσχεδιάζει λοιπὸν ἡ Ἑρνεστίνη:

Was Berlin ist ohne Kranzler  
Das Varzin ist ohne Kanzler

("Ὅτι τὸ Βερολίον εἶναι χωρὶς τὸν Κράντλερ, εἶναι τὸ Βαρζέν χωρὶς τὸν Κάντλεν (ἀρχικαγγελάριον).

Τὸ δίστιχόν τῆς ἔκαμε τὸν κύκλον τοῦ Βερολίνου ἐν μέσῳ ἀπλέτων γελώτων, ὁ δὲ περίφημος τῆς ὑπὸ τὰς Φιλύρας ὁδοῦ (*Unter den Linden*) ζαχαροπλάστης Κράντλερ εὐγνωμονῶν διὰ τὴν ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀρχικαγγελαρίου ἀθανασίαν του, τῇ ἀπέστειλε τὴν ἐπιούσαν πελωρίαν τοῦρταν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὁποίας ἄγγελος ἐκ σακχάρους ἐν λουτρικῇ περιβολῇ, ὁμοίᾳ τῇ τῆς Ἑρνεστίνης, ἀνταπέδιδε τὴν φιλοφροσύνην τῆς ἀποθεώσεως τῆς ζαχαροπλαστικῆς τέχνης τοῦ Κράντλερ.

"Ἀλλὰ τὰ θαυμάσια τῆς Βέγνερ αὐτοσχεδιάσματα γίνονται ὅταν παριστάνῃ τὸν Νεώτατον Ὑπολοχαγὸν (*Der Jungste Lieutenant*). Εἶνε τοσοῦτον πεφημισμένη εἰς τὸ ρόλο αὐτὸ, ὥστε καὶ ὁ καλλιτεχνικώτατος βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας μετεκαλέσατό ποτε αὐτὴν εἰς Μόναχον, ὅπως ἀπολαύσῃ τὸ ἀμίμητον θέαμα τῆς Βέγνερ μιμουμένης τὸν ἰδιάζοντα τοῖς γερμανοῖς ἀξιωματικοῖς τόνον φωνῆς καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν αὐτῶν. Εἰς Μόναχον δὲ, τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας παραθέσαντος πρόγευμα τοῖς καλλιτέχναις τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης παραστάσεως, ἡ Βέγνερ ἐξ ἀπροόπου τινος ἐβράδυνεν ἀρετὰ νὰ παρουσιασθῇ. Μόλις δ' εἰσήλθεν, ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ὠργισμένος κάπως:

— Σᾶς ἐπεριμέναμεν πολλὴν δεσποινίς, τῇ εἶπεν.

"Ἡ Ἑρνεστίνη χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ καθόλου, λαμβάνει τὴν στάσιν τοῦ νεωτάτου ὑπολοχαγοῦ καὶ ποιούσα τὸν στρατιωτικὸν χαριετισμὸν:

— Ἡ Υ. Μ. γνωρίζει, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς εἶχον ὑπηρεσίαν καὶ μὲ συγχωρεῖ, ἀποκρίνεται μὲ τὸν τόνον τῆς φωνῆς, τὸν ἰδιαίτερον ἐκεῖνον.

"Υπῆρξεν ἀδύνατον νὰ μὴ ἀναλυθῇ εἰς γέλωτας ἡ βασιλικὴ ὄργη.

Εἶνε ἐλόκληρος σάτυρα τῶν γερμανῶν ἀξιωματικῶν τὸ δραμάτιον αὐτό. Καὶ ὅμως τὸ μᾶλλον εὐνοοῦν τὴν Ἑρνεστίναν κοινόν, ὅταν τὸ παριστάνῃ, εἶνε οἱ ἀξιωματικοί. Ἄλλ' ὑπερβάλλει καὶ τὴν σάτυραν αὐτὴν τὸ παρεμβαλλόμενον αὐτοσχεδίασμα τῆς Βέγνερ, δι' οὗ κωμικοποιεῖ τοὺς γερμανοὺς μουσικοδιδασκάλους. Ὅταν ὁ νεώτατος ὑπολοχαγὸς ψάλλει τὸ δημοτικὸν ἄσμα *Kommt ein Vogel geflogen...* ἐμπνέεται αἴφνης ἡ ἵθοποιὸς καὶ ἰρχίζει νὰ τὸ ψάλλῃ ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τὸ *style* ὄλων τῶν γερμανῶν μουσικοδιδασκάλων. Καὶ μιμεῖται τὸ *style* ἐκάστου αὐτῶν τόσοτελείως, ὥστε καὶ οἱ μόλις γευσάμενοι γερμανικῆς μουσικῆς ἀναγνωρίζουσι τὸν σατυριζόμενον. Ἀμίμητος δὲ εἶνε μιμουμένη τὸ *style* τοῦ Βέγνερ. Εἶνε ἀναμφήριστον ὅτι οὐδεμία ἵθοποιὸς θὰ δυναθῇ ποτε νὰ τὴν προσεγγίσῃ κἂν, εἰς τὰ τοιαῦτα αὐτοσχεδιάσματα, τὰ πληροῦντα τοὺς θόλους τοῦ θεάτρου φαιδρότητας καὶ γελώτων.

"Ἀλλὰ βλέπω ὅτι πολὺ ἐπελαγοδρόμησα ἐν τῇ θεατρικῇ ἀτμοσφαιρᾷ καὶ εἶνε καιρὸς νὰ συστειλω τὰ ἰστία καὶ νὰ ὑποστρέψω. Ἐξετάθην πολὺ καὶ ὀφείλω νὰ τελειώσω. Ἄλλως τε εὐρισκόμεθα εἰς παραμονὰς Χριστουγέννων καὶ ὁ στολισμὸς τῶν καταστημάτων καὶ ἡ ἐν ταῖς ὁδοῖς κινήσις ἡκιστα συμβάλλουσιν εἰς τὸ νὰ μὲ κρατήσωσι κεκλεισμένον ἐν τῷ δωματίῳ μου καὶ γράφοντα ἐπιστολὰς πρὸς τὸ **Μῆ Χάνεσαι**, ὅσον προσφιλὲς καὶ ἂν μοι εἶνε. Προτιμῶ νὰ περιπλανηθῶ ὡς χάλας ἀνά μέσον τοῦ συνωστίζομένου συρφετοῦ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ πρὸ τῶν καταστημάτων, ἢ ἐν ταῖς Χριστουγεννιάτικαις ἀγοραῖς (*Weihnachtsmarkt*) καὶ πρὸ τῶν αὐτοσχεδίων παραγκῶν. Κλείω λοιπὸν ἐνταῦθα τὴν ἐπιστολήν μου καὶ ἐξέρχομαι ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ν' ἀποκομίσω ἄλλας ἐντυπώσεις διὰ τὸ «**Μῆ Χάνεσαι**» ἐκ τῆς περιουδείας μου.

P.

## ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τὸ γνωστότατον βιβλιοπωλεῖον Κωνστ. Ἀντωνιάδου, Ὀδὸς Ἑρμοῦ, εἰσάγει κατ' ἔτος νεωτερισμοὺς δώρων διὰ τὰ παιδιὰ, δώρων διασκεδαστικωτάτων καὶ ἐν ταύτῳ διδακτικῶν. Τοσαῦτα εἶναι τὰ ἐκ ξύλου Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ Ἀλφάβητα, διασκεδαστικώτατα *Λεξιπαίγνια* (*Jeux de mots*), *Παιροράματα*, *Λαχεῖα*, Ἱπποδρόμια, ὠραιότατα κινητὰ θεάτρα μετὰ καὶ ἄνευ μουσικῆς, *Διαβολικὰ παίγνια* καὶ πολλὰ ἄλλα εὐμορφα πράγματα.

Συνάμα διωργάνισε τὴν καλλιτέραν συλλογὴν τῶν **Εἰκονογραφημένων** διὰ παιδιὰ βιβλίων. Εἶναι μὴ χαρὰ νὰ τὰ βλέπῃ τις.

"Ἡ δὲ συλλογὴ τῶν χρυσοδεμένων βιβλίων, οἷον τὰ νέα τοῦ Jules Verne, τοῦ Ἀνδερσεν, τὰ ὠραιότερα μυθιστορήματα, τὰ κλασικὰ, τὰ πλείστα μὲ εἰκόνας τῶν πρωτίστων ζωγράφων, εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων.

## ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

τεχνίτης εἰδικὸς προσελήφθη εἰς τὸ προοδευτικώτατον καὶ ὄλως παρισινοῦ ρυθμοῦ Κρυστάλλινον Κουρεῖον **Φιλέπου Γεωργαντᾶ**, Ὀδὸς Αἰόλου, οἰκία Μελά.